

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 534/2024-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a zo sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených Lacko & Partners s.r.o., Miletičova 46, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/799/2023 z 12. júna 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľov

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. júla 2024 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu o zamietnutí ich sťažnosti, ktoré navrhujú zrušiť a žiadajú prikázať okresnému súdu konať o ich podaní bez zbytočných prieťahov. Zároveň navrhujú, aby im ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie, ako aj náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Sťažovatelia sa návrhom doručeným okresnému súdu domáhali zmeny súdneho exekútora povereného na vykonanie exekúcie vedenej pod sp. zn. 161EX 149/23 z dôvodov nesprávneho postupu. Uznesením sp. zn. 17Ek/799/2023 zo 16. januára 2024 okresný súd obsadený vyššou súdnou úradníčkou návrh sťažovateľov zamietol, keďže neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by v rámci predmetného exekučného konania odôvodňovali zmenu súdneho exekútora podľa § 34 ods. 1 Exekučného poriadku. Ústavná sťažnosť sťažovateľov smeruje proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky z dôvodu jej oneskoreného podania.

3. Sťažovatelia pred ústavným súdom namietajú, že okresný súd porušil ich práva, pretože s odkazom na oneskorené podanie sťažnosti sa s jej obsahom nijako nezaoberal ani sa nevysporiadal s relevantnými ustanoveniami Exekučného poriadku (§ 34 a § 218d ods. 2), podľa ktorých je súd povinný konať *ex offo*. Sťažovatelia zastávajú názor, že súd mal ich sťažnosť zo 16. februára 2024 vyhodnotiť ako podnet na prešetrenie postupu súdneho exekútora a mal sa vecou zaoberať bez ohľadu na to, či bola podaná v lehote. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia ani nevyplýva, či sa vecou bude ďalej zaoberať ako podnetom a či vyhodnotil konanie exekútora popísané v sťažnosti ako potenciálne disciplinárne previnenie, pre ktoré by súd inicioval kontrolu exekučnej činnosti (§ 218d ods. 2 Exekučného poriadku), prípadne zmenu súdneho exekútora (§ 34 ods. 1 Exekučného poriadku). Podľa sťažovateľov súd porušil ich práva na spravodlivý súdny proces v dôsledku porušenia svojich povinností (i) konať vo veci *ex offo*, (ii) vyhodnotiť obsah podanej sťažnosti, (iii) informovať o spôsobe vyhodnotenia ich podnetu a o svojom ďalšom postupe vo veci.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru) uznesením okresného súdu o zamietnutí sťažnosti ako oneskorene podanej. Z obsahu sťažnostnej argumentácie možno vyvodit', že ťažisková námietka smeruje k nesprávnemu postupu súdu, ktorý podľa sťažovateľov mal sťažnosť, hoci aj oneskorene podanú, náležite vybaviť.

5. Podstatná a rozhodujúca skutočnosť v konaní pred ústavným súdom je nespornosť oneskoreného podania sťažnosti proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky. Táto sťažovateľmi nerozporovaná skutočnosť dostatočne a zrozumiteľne vysvetlená v bode 23 odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu viedla k zamietnutiu sťažnosti z dôvodu nenaplnenia objektívnej podmienky prípustnosti sťažnosti (podanie sťažnosti v zákonom stanovenej lehote). Ústavný súd preto konštatuje, že postup súdu v súlade so zákonom nemôže byť dôvodom na vyslovenie porušenia označeného práva sťažovateľov.

6. Navyše, argumentácia sťažovateľov o takom extenzívnom nazeraní na inštitút sťažnosti podľa § 239 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), ktorá aj po oneskorení podaní zakladá nárok na adekvátne vecné vybavenie zo strany súdu, nemôže obstať. V tomto kontexte je nevyhnutné zdôrazniť, že v zmysle § 139 a nasl. CSP je sťažnosť osobitný prostriedok procesnej nápravy voči definovaným uzneseniam súdu prvej inštancie, ktorý až po súčasnom splnení podmienok prípustnosti, oprávnenej osoby, včasnosti a náležitostí umožňuje vecné preskúmanie rozhodnutia vydaného zamestnancom súdu (súdny úradníkom) sudcom súdu prvej inštancie. Požiadavka sťažovateľov vyhodnotiť sťažnosť podanú v režime podľa § 139 CSP ako podnet na prešetrenie postupu súdneho exekútora nielenže značne deformuje zmysel právnej úpravy inštitútu sťažnosti podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, ale je i tendenčná. Ústavný súd konštatuje, že v právnom štáte nie je možné očakávať ničím neopodstatnené zvýhodnenie vo forme ďalšieho vybavenia sťažnosti podanej oneskorene. V opačnom prípade by v sťažnostnom konaní mohli vzniknúť neodôvodnené rozdiely v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch,

v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k závažnému porušeniu princípu právnej istoty, rovnosti a spravodlivosti.

7. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd konštatuje, že okresný súd napadnutým rozhodnutím nemohol zasiahnuť do základného práva sťažovateľov na súdnu ochranu a do ich práva spravodlivé súdne konanie, pretože toto rozhodnutie predstavovalo zákonom predpokladaný následok oneskorene podanej sťažnosti proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu nie je príčinná súvislosť, ktorá by signalizovala porušenie označených práv a možnosť vyslovenia ich porušenia po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol s poukazom na § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2024

Miloš Mad'ar
predseda senátu